

Abdeslam Guiez, en un moment d'una visita a l'associació AMIC de la seu comarcal d'UGT, que orienta i fa tràmits al col·lectiu immigrant

“Vull pensar que tot passarà”

Per a Abdeslam Guiez, veí de les Franqueses, l'última opció és tornar al Marroc

Granollers

E.M.

Per a Abdeslam Guiez, de 49 anys, l'última opció de totes és marxar i tornar a Tànger, al Marroc. Ho té ben clar, malgrat que la crisi l'ha posat contra les cordes. Guiez, de 49 anys, va arribar a Catalunya sol el 2002, i es va instal·lar a Canovelles, on

tenia amics. “Havia sentit a parlar molt de Barcelona”, explica, a estones en castellà, i a estones en àrab, amb què se sent més segur per explicar segons quins temes, diu. Va poder reagrupar la seva família el 2007, i fa menys d'un any que s'han mudat a les Franqueses.

Guiez va marxar del Marroc per millorar la

seva situació i la de la seva família. “Sentia que tenia la necessitat de viure en un país amb més llibertat per expressar-se, de ser jo mateix”. Fins que va aconseguir el permís de residència el 2004, va encadenar feines “en negre”. Un cop va tenir el permís “totes van ser amb contracte”, tot i que eren temporals. “Dos mesos aquí,

tres mesos allà en fàbriques, en la construcció...”. Arran de la crisi, té moltes dificultats per treballar. “Fa dos anys que no trobo res de res. He hagut de començar a buscar ferralla per revendre-la”.

En aquest moments, cap altre membre de la seva família en edat de laboral treballa. El fill gran, de 20 anys, no troba feina i mentrestant,

fa cursos de formació. La jove, de 17 anys, ha acabat els estudis i també s'ha abocat a la recerca de feina, però tampoc aconsegueix res. “Ho intenten però...”. El fill d'11 anys estudia primària i la seva dona es queda a casa al càrrec del petit, d'un any. “Si ella trobés feina, jo em quedaria amb el nen...”.

UNA AJUDA DE 420 EUROS PER A SIS DE FAMÍLIA

Ara, a casa només entren 420 euros de la prestació governamental, que podrà continuar cobrant durant un any. Com que són sis membres de família i ha de pagar un lloguer de 500 euros, Guiez ha demanat al propietari un temps de marge per continuar pagant els rebuts. “Si paguem el lloguer, no podem viure. Em fa por que ens quedem al carrer”.

Per a la família de Guiez, l'ajuda de Càritas és imprescindible. Hi recorren cada tres setmanes. “Veig els esforços d'entitats i administracions per donar-nos suport, i s'agraeix. Vull pensar que tot passarà. Serà molt difícil, però res no és per sempre”. Guiez, a més, pateix per amics que estan en una situació més greu que la seva. “Aquest context genera molts conflictes a les famílies. Es culpen els uns als altres...”. L'home lamenta que els seus fills hagin de viure una època tan dura econòmicament. “Han tingut molt mala sort, perquè han arribat just quan començava la crisi”. No paren de preguntar-nos: ‘Això canviarà?’.

Amb la nacionalitat, i negoci propi

Bakkeba Jikineh afronta la crisi amb fortalesa, a diferència de molts amics

Sant Celoni

E.M.

Bakkeba Jikineh, de 50 anys, viu a Catalunya des de fa 26 anys, i en fa 22 que viu a Sant Celoni. Jikineh, originari de Gàmbia, té la nacionalitat espanyola des de fa 10 anys i, des del 2002, un negoci propi, un locutori al costat de l'edifici de correus. La seva situació administrativa estable, a banda de la propietat del locutori, que “funciona”, li ha proporcionat una posició afortunada en la voràgina de la crisi. No és el cas de bona part dels membres de l'entitat local que presideix, GRIMM, que agrupa immigrants de Senegal i Gàmbia residents al Baix Montseny. “En els darrers mesos, han tornat a casa unes 20 persones”, admet. Ara en queden cinquanta. “Molts estan esperant tenir el permís permanent per marxar a un altre

país de la Unió Europea, com Alemanya o França. O bé per marxar al seu país i tornar quan les coses estiguin millor”, diu.

Quan Jikineh va arribar a Catalunya va tardar

Una tercera part dels membres de l'associació que presideix han tornat al seu país

un any a tenir el permís de residència i quatre per al de treball. Fins llavors, va haver de treballar sense contracte, en feines relacionades amb el camp i l'hostaleria. Amb la seva situació administrativa regularitzada, va poder accedir a feines més estables, entre les quals vigilat de fàbrica, i operari en diverses empreses, com Gas Natural

o la Farinera de Sant Celoni, on va treballar vuit anys, fins que va tancar. “Després d'encadenar altres feines en fàbriques, vaig fer el pas i vaig decidir obrir el meu propi negoci, per tenir feina fixa de debò. I de moment va bé... La crisi es fa notar, però ara per ara em dona per mantenir la meua família”, composta per la seva dona i nou fills. Jikineh, ara busca una casa més gran a Sant Celoni, mentre continua treballant a l'associació per desenvolupar projectes al seu país d'origen.

Bakkeba Jikineh, de Sant Celoni, amb el cartell de la seva associació

EL COBRADOR DEL FRAC
 NECESITA COBRADORES UNIFORMADOS
 902 43 10 36
 www.elcobradordelfrac.com

maynou sl
 electricitat
 automatismes
 aigua
 gas
 climatització
 telecomunicacions

Nova adreça d'oficines
 magatzem i centre de serveis

c/ Ribera del Congost, 36B
 P.I. Congost - Les Franqueses
 Tel. 93 849 00 44
 Fax 93 849 18 44

sol·licituds
 contractacions
 gestions i avaries
 assessorament

c. Alba, 4 (Alçada Ctra. Ribes 163)
 Tel. 93 849 00 75